

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broja dvadeset i pet

Ezekiel broj šest

Jeff Pippenger

2026-08-11

Pozivao sam se na odlomak iz Svjedočanstava koji iznosi različite nizove istine u vezi s iskustvom Ezekijela, Izaije i Ivana u Svetišću. Ivan se okrenuo da vidi glas iza sebe u prvom poglavlju Otkrivenja.

Bijah u u Duhu na Dan Gospodnji i začuh iza sebe snažan glas, kao glas trube, koji govoraše: Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji; i: Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama koje su u Aziji: u Efezu, i u Smirnu, i u Pergamu, i u Tijatiru, i u Sardu, i u Filadelfiju, i u Laodiceju. I okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I pošto se okrenuh, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka. Otkrivenje 1:10–12.

S otoka Patmosa, a zatim u nebesko Svetište, gdje Ivan vidi viđenje Krista o kojem nas obavještava sestra White, isto je viđenje koje je Daniel vidio u desetom poglavlju svoje knjige.

„U one dane, ja Daniel tugovah tri puna tjedna. Nisam jeo ukusna kruha, niti je meso ni vino ušlo u moja usta, niti sam se uopće pomazivao.... Tada podigoh oči svoje i pogledah, i gle, neki čovjek odjeven u lanene haljine, čija su bedra bila opasana čistim zlatom iz Ufaza. I tijelo mu bijaše kao krizolit, i lice mu kao pojava munje, i oči mu kao ognjene svjetiljke, i ruke njegove i noge njegove kao sjaj uglačane mjedi, a glas njegovih riječi kao glas mnoštva“ (Daniel 10,2–6).

„Ovaj je opis sličan onomu koji je dao Ivan kada mu se Krist otkrio na otoku Patmosu. Ništa manja osoba od samoga Sina Božjega pojavila se Danielu. Naš Gospodin dolazi s drugim nebeskim glasnikom da pouči Daniela o onome što će se zbiti u posljednje dane.“ Sanctified Life, 49.

Prvih devet redaka prepoznaju kako se Otkrivenje Isusa Krista otpečaćuje neposredno prije završetka ljudskog vremena kušnje. Otkrivenje je Bog dao Isusu, koji ga je dao Gabrielu, a on ga je dao Ivanu s nalogom da Ivan pošalje poruku sedmerim crkvama. Izaija je primio svoj nalog da učini isto u šestom poglavlju, a Ezekiel je primio isti mandat u drugom i trećem poglavlju. Ivan je zatočenik kada prima svoj nalog, Ezekiel i Daniel su sužnji u Babilonu, a Izaija živi u povijesnom razdoblju opakoga judejskog kralja Ahaza.

„Bili su kotači unutar kotača, u tako složenom rasporedu da su se Ezekielu na prvi pogled činili kao potpuna zbrka. Ali kad su se pokrenuli, bilo je to s predivnom točnošću i u savršenom skladu. Nebeska bića pokretala su te kotače, a iznad svega, na slavnom safirnom prijestolju, bio je Vječni; dok je oko prijestolja bio obavijajući dugin luk, znak milosti i ljubavi. Svladan strašnom slavom toga prizora, Ezekiel pade ničice, kad mu glas zapovjedi da ustane i čuje riječ Gospodnju. Tada mu bijaše dana poruka opomene za Izrael.“ Testimonies, 751.

Tada začuh glas Gospodnji gdje govori: Koga da pošaljem i tko će nam poći? Tada rekoh: Evo me, mene pošalji. Izaija 6,8.

„Ovo je viđenje dano Ezekielu u vrijeme kada mu je um bio ispunjen mračnim predosjećajima. Vidio je zemlju svojih otaca kako leži opustošena...”

„Na sličan način, kada je Bog namjeravao otvoriti ljubljenu Ivanu povijest Crkve za buduće vjekove, dao mu je jamstvo Spasiteljeva zanimanja i skrbi za svoj narod otkrivši mu ‘Jednoga slična Sinu čovječjemu’, kako hodi među svijećnjacima, koji su simbolizirali sedam crkava. ...”

„Ove su pouke za našu dobrobit. Trebamo svoju vjeru osloniti na Boga, jer je upravo pred nama vrijeme koje će iskušati duše ljudi. ...“

„Stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Proročanstvo se ubrzano ispunja. Gospodin je pred vratima. Uskoro će se pred nama otvoriti razdoblje od silne važnosti za sve žive. Sporovi iz prošlosti bit će oživljeni; pojavit će se novi sporovi. Prizori koji će se odigrati u našem svijetu još nisu ni naslućeni. Sotona djeluje preko ljudskih oruđa. Oni koji nastoje promijeniti Ustav i ishoditi zakon kojim bi se nametnulo svetkovanje nedjelje malo shvaćaju kakav će biti ishod. Kriza je upravo pred nama.“

„No Božji sluge ne trebaju se uzdati u sebe u ovoj velikoj krizi. U viđenjima danima Izaiji, Ezekielu i Ivanu vidimo koliko je usko nebo povezano sa zbivanjima koja se odvijaju na zemlji i koliko je velika Božja skrb za one koji su Mu odani. Svijet nije bez vladara. Program budućih događaja u rukama je Gospodnjim. Veličanstvo neba drži u svojoj vlastitoj skrbi sudbinu narodâ, kao i potrebe svoje Crkve. ...”

„U Ezekielovu viđenju Bog je imao svoju ruku pod krilima kerubina. Time želi poučiti svoje sluge da je božanska sila ta koja im daje uspjeh. On će djelovati s njima ako odbace bezakonje i postanu čisti u srcu i životu.”

„Sjajna svjetlost koja ide među živim bićima brzinom munje predstavlja brzinu kojom će ovo djelo naposljetku ići naprijed do dovršenja. ...“

„Braćo, sada nije vrijeme za tugovanje i očaj, nije vrijeme da se prepustimo sumnji i nevjeri. Krist sada nije Spasitelj u Josipovu novom grobu, zatvorenom velikim kamenom i zapečaćenom rimskim pečatom; mi imamo uskrsloga Spasitelja. On je Kralj, Gospod nad vojskama; sjedi između kerubina; i usred borbe i meteža narodâ On još uvijek čuva svoj narod. Onaj koji vlada na nebesima naš je Spasitelj. On odmjerava svaku kušnju. On motri oganj peći koji mora iskušati svaku dušu. Kad tvrđave kraljeva budu oborene, kad strijele Božjega gnjeva probodu srca Njegovih neprijatelja, Njegov će narod biti siguran u Njegovim rukama.”
Testimonies, svezak 5, 752–754.

Četiri biblijska svjedoka potvrđuju činjenicu da je poruka Otkrivenja Isusa Krista dana onim osobama koje su predočene iskustvima ovih proroka u Svetištu. Tek kada uđemo u nebesko Svetište, dana nam je poruka koju smo određeni naviještati. „Oganj peći“ koji iskušava „svaku dušu“ jest oganj peći iz Malahije trećeg poglavlja.

Ali tko može podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? jer on je kao oganj talioničara i kao lužina bjelilaca. I sjest će kao talioničar i pročistitelj srebra; i pročistit će sinove Levijeve te ih očistiti kao zlato i srebro, da prinose Gospodu prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Gospodu, kao u drevne dane i kao u prijašnje godine. Malahija 3:2–4.

Rafinater zna da je srebro bilo u peći upravo onoliko vremena koliko treba onda kada je srebro toliko čisto da odražava lice rafinatera. Ta činjenica o tome kako se srebro u starini pročišćavalo podudara se s uzročnim glagolom „marah” koji je Daniel vidio u desetom poglavlju. U ovim posljednjim danima Gospod vodi svoj narod u Svetinju da ispita, očisti i pročisti kandidate da budu dio znaka stotinu četrdeset i četiri tisuće. U tom vremenskom razdoblju „On će raditi s” nama, „ako” mi „odložimo bezakonje i postanemo čisti u srcu i životu.” Neki, kao u Danielu deset, bježe od toga iskustva, ali oni, predloženi Danielom, koji vide veliku viziju zrcala otkrivenja Isusa Krista, imat će, kako Izaija prikazuje, usne dotaknute ugljenom sa žrtvenika te će biti očišćeni i pripravljeni da iznesu poruku i otpaloj crkvi, a zatim i svijetu.

Poruka je iznesena onim vjernim dušama u Svetišću. Levitski zakonik dvadeset i tri, kada se uskladi s pentekostnim razdobljem, osmišljen je tako da odražava Kovčeg saveza u Svetinji nad svetinjama. Vjerom ustroj poruka toga poglavlja prepoznaje tri međaša unutar svete povijesti u kojima se izvršava kušnja peći. Božanski duboko — proročka struktura dvadeset i trećega poglavlja omogućuje proučavatelju proroštva da smjesti Ezekielu u prvi redak prvoga poglavlja.

I dogodilo se tridesete godine, četvrtoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok bijah među sužnjima na rijeci Kebaru, da se otvoriše nebesa i vidjeh viđenja Božja. Petoga dana u mjesecu, a to bijaše peta godina sužanjstva kralja Jojakina. Ezekiel 1:1, 2.

Kao svećenik u vrijeme pečačenja stotinu četrdeset i četiri tisuće, Ezekiel se nalazi u tridesetoj godini sedamnaestoga jubilejskog ciklusa, pet godina prije treće od triju opsada Jeruzalema od strane Nabukodonozora 587. pr. Kr. Trideseta godina u tom retku jest trideset godina nakon najvećega probuđenja u povijesti Staroga zavjeta, a nalazi se i u petome danu pete godine, stavljajući tako broj pet na Ezekielovo svjedočanstvo. U prva dva uvodna retka nalazimo da je trideset jednom određeno, a broj pet spomenut tri puta. U strukturi Levitskoga zakonika dvadeset i tri, usklađenoj s pentekostalnim razdobljem, druga kušnja predstavljena brojem trideset doseže do blagdane truba, pet dana do Kristova uzašašća, zatim pet dana do Dana pomirenja, potom pet dana do orijentira koji predstavlja i ranu (Pedesetnicu) i kasnu (Sjenice) kišu. Ta struktura iznosi trideset, nakon čega slijede tri koraka od po pet. Ezekiel je u Hramu, a struktura Levitskoga zakonika dvadeset i tri jest Kovčeg.

Povijest svjedoči o činjenici da se Ezekiel u toj točki nalazi pet godina prije simbolične opsade koja završava tako da predodražuje skori dolazak nedjeljnoga zakona, kako je prikazan razorenjem Jeruzalema. Broj „pet” primaran je element ustroja Levitskoga zakonika dvadeset i tri, kao i broj trideset.

U ovim je člancima pokazano da, kada se prvih dvadeset i dva retka poglavlja uskladi s posljednja dvadeset i dva retka, a zatim se zajedno te dvije linije od dvadeset i dva retka usklade s

pentekostnim razdobljem, tada se jasno prikazuje trostupanjski proces kušanja, koji je oganj peći iz Malahije. Ta tri stupnja u prvome i trećem stupnju posjeduju alfu i omegu, koja se sastoji od niza od četiri oznake puta što predstavljaju jedan stupanj.

Pasha, nakon koje slijedi Blagdan beskvasnih kruhova, nakon čega dolazi prinos prvine ječma, a zatim „pet“ dana do završetka Blagdana beskvasnih kruhova. Ta četiri orijentira sačinjavaju prvi test, a Isus uvijek kraj prikazuje početkom, te se i treći test također sastoji od četiri orijentira. Blagdan truba, zatim Kristovo uzašašće, nakon čega slijedi Dan pomirenja, a potom pet dana kasnije dolazak i Pedesetnice i Blagdana sjenica. Pedesetnica je simbol ranoga dažda, a Blagdan sjenica simbol je kasnoga dažda. U modelu Levitskog zakonika dvadeset tri, i Pedesetnica i Blagdan sjenica stoje u poravnanju.

Radujte se, dakle, sinovi sionski, i veselíte se u Gospodinu, Bogu svojem, jer vam je dao ranu kišu umjereno, i pustit će da za vas siđe kiša, rana kiša i pozna kiša, u prvome mjesecu. Joel 2:23.

Završni proces kušanja i pročišćenja započeo je 31. prosinca 2023. Prva kušnja bila je temeljna kušnja, simbolizirana prijemom o „razbojnicima tvoga naroda“, koji je podijelio skupinu koja je prethodno bila iskušana razočaranjem od 18. srpnja 2020.

„U povijesti i proročanstvu Božja Riječ prikazuje dugotrajan sukob između istine i zablude. Taj sukob još uvijek traje. Ono što je bilo, ponovno će se ponoviti. Stare će se rasprave oživjeti, a nove će teorije neprestano nastajati. Ali Božji narod, koji je svojim vjerovanjem i ispunjenjem proročanstva odigrao ulogu u objavljivanju poruka prvoga, drugoga i trećega anđela, zna gdje stoji. Oni imaju iskustvo koje je dragocjenije od čistoga zlata. Trebaju stajati čvrsto kao stijena, držeći početak svojega pouzdanja postojanim do kraja.” Manuscript Releases, svezak 1, 47.

U Levitskom zakoniku dvadeset i trećem poglavlju prvi je ispit prikazan proročkom kombinacijom od tri, nakon koje pet dana poslije slijedi završetak Blagdana beskvasnih kruhova. Pasha je bila prvi dan, Blagdan beskvasnih kruhova bio je drugi dan, a prinos prvine bio je treći dan. Pet dana poslije Blagdan beskvasnih kruhova završio je. Proročka struktura prvoga od triju ispita također je prikazana u trećem i posljednjem ispitu. U toj trećoj oznaci puta, sastavljenoj od tri oznake puta nakon kojih slijedi jedna, Blagdan truba prvi je dan, a Kristovo uzašašće pet je dana poslije; zatim Dan pomirenja slijedi pet dana poslije, a potom pet dana poslije i Pedesetnica i Blagdan sjenica označuju uskoro dolazeći nedjeljni zakon, koji je u knjizi Ezekielovoj prikazan kao razorenje Jeruzalema.

Između završetka Blagdana beskvasnih kruhova i Blagdana truba ima trideset dana, koji ne predstavljaju samo simbol svećenika, nego i drugu kušnju od triju kušnji prikazanih unutar božanske ilustracije.

Kristovo krštenje prikazuje tri obilježja Pashe, Beskvasnih kruhova i Prvine, jer ta tri obilježja predstavljaju Kristovu smrt, ukop i uskrsnuće. Ta tri koraka potom slijedi pet dana do četvrtoga koraka, predstavljenoga završetkom blagdana Beskvasnih kruhova. Krštenje iznosi ta tri koraka u jednom kratkom trenutku kada je Ivan krstio svojega Mesiju. Proljetni blagdani razdvajaju ta tri

koraka po jednim danom između svakoga, a jesenski blagdani razdvajaju ta tri koraka po pet dana.

Kada primijenimo prvi test proljetnih blagdana kao spoj tri oznake puta nakon kojih pet dana poslije slijedi jedna oznaka puta; a zatim primijenimo jesenske blagdane kao tri oznake puta nakon kojih pet dana poslije slijedi jedna oznaka puta, uspostavlja se proročka struktura koja se sastoji od alfa-oznake puta od tri nakon koje slijedi pet dana, nakon čega slijedi trideset dana, i treći test jesenskih blagdana kao oznaka puta od tri nakon koje slijedi pet dana — ta struktura prikazuje prvi test kao onaj koji obuhvaća ukupno pet dana, nakon čega slijedi drugi test od trideset dana koji doseže do treće oznake puta od pet dana. Pet plus trideset plus pet jest četrdeset ($5 + 30 + 5 = 40$).

Kristovo je krštenje odmah bilo popraćeno četrdeset dana, koji su završili trima kušnjama. Mnogo se više može prepoznati u strukturi dvadeset trećega poglavlja Levitskoga zakonika u spoju s pentekostnim razdobljem, ali na drugoj razini to poglavlje predstavlja Kovčeg u Svetinji nad svetinjama.

Proljetni i jesenski blagdani u Levitskom zakoniku dvadeset i tri smješteni su u sredinu između dviju subota. Te dvije subote predstavljaju dva kerubina zaklonitelja, a putokazi pentekostnog razdoblja usklađeni s Levitskim zakonikom dvadeset i tri predstavljaju Kovčeg i dva kerubina zaklonitelja. Ezekiel biva odveden u Svetište u prvom poglavlju, i kada je tamo odveden, nalazi se pet dana prije opsade koja vodi razorenju Jeruzalema, predočujući skorašnji nedjeljni zakon. Nedjeljni zakon predstavljen je Pedesetnicom i Blagdanom sjenica u Levitskom zakoniku dvadeset i tri. Ezekiel je u tridesetoj godini, a trideset je razdoblje drugoga od triju ispita koji sačinjavaju oganj peći iz Malahije tri. Drugi je ispit predstavljen s trideset dana, kao što je Ezekiel u tridesetoj godini sedamnaestoga jubilejskog ciklusa koji je započeo pri Jošijinoj Velikoj Pashi, kako je povjesničari nazivaju. Ezekiel je pet godina prije opsade koja je trajala osamnaest mjeseci, i on je u hramu, što je sredina triju završnih ispita koji pročišćuju i čiste Ostatak. Petar je bio u Cezareji Filipovoj (Paniumu), također u sredini triju ispita, kako je predstavljeno Paniumom (Cezarejom Filipovom), gorom Preobraženja i križem.

Godine 592. pr. Kr. Ezekiel je nadnaravno učinjen „nijemim“ i govori samo kada Bog otvori njegova usta. To stanje traje sve do pada Jeruzalema 585./586. pr. Kr. Bog ga je naveo da govori kada je opsada započela, onoga dana kada je umrla „milina“ njegovih „očiju“, ali nije mu bilo dopušteno slobodno govoriti sve dok nije pao Jeruzalem, „milina“ Izraelovih „očiju“. Pad Jeruzalema predstavlja uskoro dolazeći nedjeljni zakon, i ondje je Zaharija, otac Ivana Krstitelja, svećenik osmog reda, koji je zanimao dok je služio u hramu, gdje se nalazio i Ezekiel (u viđenju), također bio nijem oko devet mjeseci. Osmoga dana nakon Ivanova rođenja, kada je Ivan bio obrezivan, bilo mu je dopušteno govoriti. Dva proroka učinjena nijemima dok su bila u Svetišću. Treći prorok koji je učinjen nijemim dok je promatrao Krista u Svetišću bio je Daniel. U desetom poglavlju Daniel je u Svetišću, i upravo dok biva dotaknut drugi put od tri, postaje nijem. Na srednjoj točki Daniel postaje nijem.

I kad mi je izgovorio takve riječi, oborih lice svoje k zemlji i ostadoh nijem. I gle, jedan kao obličje sinova čovječjih dotače moje usne; tada otvorih usta svoja, progovorih i rekoh onomu koji stajao preda mnom: Gospodaru moj, zbog viđenja obuzeše me boli moje i ne ostade u

meni snage. Daniel 10:15, 16.

Govorljenje

Simbolizam „govorenja” obilježen je u skorom donošenju nedjeljnoga zakona kada Sjedinjene Države govore kao zmaj, Bileamova magarica govori, a Habakukovo viđenje govori i ne laže. Tri nijema proroka, koji bivaju učinjeni nijemima dok su u Svetištu, progovaraju pri razorenju Jeruzalema. Kod Zaharije, on progovara kako bi potvrdio da je novo ime njegova sina ispravno, tipizirajući tako Filadelfijce kojima se daje novo ime.

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i neće više izići van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega, i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Otkrivenje 3,12.

Zahariji je bila dana pločica da napiše novo obiteljsko ime Ivanovo.

I dogodi se da osmoga dana dođoše obrezati dijete; i nazvaše ga Zaharija, po imenu njegova oca. A njegova majka odgovori i reče: Nipošto; nego zvat će se Ivan. I rekoše joj: Nikoga nema među tvojom rodbinom tko se zove tim imenom. I znakovima upitahu njegova oca kako bi ga on htio nazvati. A on zatraži pločicu za pisanje i napisa govoreći: Ime mu je Ivan. I svi se začudiše. I odmah mu se otvoriše usta i razriješi mu se jezik, te progovori i hvaljaše Boga. Luka 1:59–64.

Ivanovo novo ime usklađuje se s crkvom u Filadelfiji, a ime Zaharija usklađuje se s Laodicejom, kako je predstavljena Zaharijinom nevjerom u poruku trećega anđela. Svi se proroci obraćaju posljednjim danima, a posljednji su dani povijest trećega anđela. Stoga anđeo koji je donio poruku mora biti treći anđeo. Zaharija je odbio razumjeti da će Gospodin mimoići laodicejsku adventističku crkvu sedmoga dana. O obnovi glasa u ovim prorocima ima još štošta za reći, ali nastaviti ćemo se kretati prema razumijevanju Jošijine proročke linije.

Jošijin kotač

Obradili smo sedamnaesti jubilejski ciklus koji je započeo na Jošijinoj Pashi 622. pr. Kr., ali Jošijina loza započinje mnogo prije 622. pr. Kr. Pobuna Izraela koja je dovela Šaula na prijestolje kao prvoga izraelskoga kralja označila je četrdeset godina tijekom kojih će kralj Šaul vladati, nakon čega slijedi četrdeset godina tijekom kojih će kralj David vladati, a potom četrdeset godina tijekom kojih će Salomon vladati. Odbacivanje Boga koje je tako uvrijedilo proroka Samuela dogodilo se 1097. pr. Kr. i započinje proročku liniju pobune koja je završila na križu kada su Židovi izjavili da nemaju kralja osim cara.

Ali oni povikaše: Ukloni ga, ukloni ga, razapni ga! Pilat im reče: Zar da razapnem vašega Kralja? Veliki svećenici odgovoriše: Nemamo kralja osim cara. Ivan 19,15.

Godine 1097. tri će kralja vladati po četrdeset godina svaki, sve do Salomonove smrti 977. pr. Kr., kada se kraljevstvo potom podijelilo na sjever i jug.

A nakon toga zatražiše kralja; i Bog im dade Šaula, sina Kišova, čovjeka iz plemena Benjaminova, za vrijeme od četrdeset godina. Djela apostolska 13:21.

Davidu je bilo trideset godina kad je počeo kraljevati, i kraljevao je četrdeset godina. U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest mjeseci; a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine nad svim Izraelom i Judom. 2 Samuelova 2:4, 5.

Salomonova vladavina započela je 971. pr. Kr.; temelj Hrama položen je četvrte godine Salomonove vladavine (967. pr. Kr.). Gradnja je trajala sedam godina (1 Kraljevima 6:37–38), a Hram je dovršen osmoga mjeseca jedanaeste godine Salomonove vladavine. Svečano posvećenje održano je sedmoga mjeseca (mjeseca Etanima), za vrijeme Blagdana sjenica (1 Kraljevima 8; 2 Ljetopisa 5–7). Kraljevi, Hram i narod svaki su u povijesti predstavljeni razdobljem od četiri stotine devedeset godina, koje jasno označuje proročko razdoblje u odnosu bilo na kraljeve, bilo na Hram, bilo na narod.

Daniel je odveden u sužanjstvo 607. pr. Kr., premda većina biblijskih kronologa navodi 605. pr. Kr. Povijesni zapis mora biti usklađen s proročkim svjedočanstvom, a simbolika događaja koji su povijesno označeni na crti povijesti koja započinje željom za kraljem 1097. pr. Kr. zahtijeva, na temelju više proročkih svjedoka, da je 607. pr. Kr. ispravna primjena, a ne 605. pr. Kr. Godina 607. pr. Kr. označava završetak četiristo devedeset godina na liniji kraljeva, ali također započinje jedan od triju glavnih prikaza sedamdeset godina koji se pojavljuju na toj liniji. Godina 607. pr. Kr. označava završetak sedamdeset godina koje su započele sužanjstvom Manašea 677. pr. Kr. Prvi prikaz simbola četiristo devedeset godina (koji na toj liniji ima tri svjedoka) završava ondje gdje završava jedan od triju svjedoka sedamdeset godina, a drugi svjedok sedamdeset godina započinje; matematička struktura svjedoči u prilog 607. pr. Kr., unatoč tvrdnji da je Daniel odveden u sužanjstvo 605. pr. Kr.

Unutar linije koja sadrži razdoblje od 490 godina povezano s kraljevima od 1097. pr. Kr. do 607. pr. Kr., nalazi se također 490 godina od posvećenja Salomonova Hrama do posvećenja poslijesužanjskoga Hrama od strane Zerubabela 516. pr. Kr. Tih 490 godina sastoji se od 420 godina od Salomonova posvećenja u njegovoj jedanaestoj godini, kojima se pridodaje 70 godina tijekom kojih je Hram bio pust za vrijeme sužanjstva, što ukupno iznosi 490 godina. Treći Artakserksov dekret došao je 59 godina kasnije, 457. pr. Kr., i označava početak 490 godina koje su bile „određene” (odsječene, Daniel 9:24) za Božji narod, a koje su završile godine 34. kamenovanjem Stjepana. Naravno, postoje i mnoga druga duboka kronološka svjedočanstva u proročkoj liniji koja započinje temeljničkim otpadom odbacivanja Boga i Duha Proroštva 1097. pr. Kr. i završava kada je Stjepan vidio Krista gdje stoji zdesna Bogu. Unutar ovoga svjedočanstva nalazimo Jošijin proročki kotač.

Kažem „temeljno otpadništvo”, jer početak loze označuje trenutak kada je Izrael odbacio Boga kao Kralja, u svojoj želji da ima zemaljskoga kralja, čime je tako označen temelj Izraelove ljudske monarhije. Ovo također pišem zbog Jošijina kotača, čije ime znači „temelj Boga”, a koji je simbol i temelja i temeljnoga otpadništva Božjega naroda.

Kad je Salomon umro i dvanaest se plemena podijelilo na sjever i jug, Jeroboamovu posvetu krivotvorenoga sustava bogoštovlja ukorio je neposlušni prorok, a njegov je ukor sadržavao proročanstvo o budućem kralju po imenu Jošija. Pri temeljnom otpadništvu Jeroboama i deset sjevernih plemena bilo je prorečeno proročanstvo o Jošiji i njegovu obnovljenju, obilježenom Velikom Pashom 622. pr. Kr. Ta je obnova nastupila otkrićem Mojsijevih spisa i izricanjem suda nad Božjim narodom zbog njegova trajnog otpadništva. Kad su riječi iz Mojsijevih spisa bile pročitane kralju Jošiji, to je proizvelo najveće probuđenje u povijesti Staroga zavjeta. Proročanstvo o budućem djetetu koje će se roditi i zvati Jošija također je sadržavalo proročku osudu temeljnoga otpadništva, usmjerenu protiv kralja Jeroboama od strane neposlušnoga proroka.

Prokletstvo Mojsijevo, kako ga Daniel naziva, jest „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, i ono je postalo temeljnim otkrićem Williama Millera, koji je simbol temeljnih istina adventizma. O snaženje Millerove poruke 11. kolovoza 1840. bilo je ostvareno djelovanjem „Jošije“ Litcha 1838. i 1840. Godine 1863. ti su temelji bili odbačeni, a „sedam vremena“ postalo je simbolom ne samo temeljnih istina filadelfijskih milerita, nego i simbolom pobune laodicejskog mileritstva protiv temelja. Povijest milerita prvoga i drugoga anđela posjeduje simboliku „Jošije“, koja će se ponoviti do najsitnijeg slova u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće. Jošijin kotač seže unatrag do čarobnjaštva kralja Šaula, a zatim sve do izbljuvavanja laodicejske adventističke crkve sedmoga dana pri nedjeljnom zakonu. Jošijin kotač u Ezekielu sada je u procesu otpećivanja kao vrhunac pećaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Nastavit ćemo s ovim razmatranjima u sljedećem članku.